

A felperes e tekintetben a következő érvekre támaszkodik:

- lényeges formai követelmények megsértése a 832/2005/EK rendelet kibocsátása során: a közös felelősség elvének megsértése, mivel Fisher Boel bizottsági tagot megbízták azzal, hogy a piacról eltávolítandó cukormennyiséget határozza meg a rendelet kibocsátása előtt.
- az EK-Szerződés végrehajtására szolgáló rendeletek vonatkozásában a 832/2005/EK rendelet jogalapját képező 60/2004/EK rendelet megsértése a 832/2005/EK rendelet által, mivel
  - a) a 832/2005/EK rendelet, a 60/2004/EK rendelet 6. cikkével ellentétesen, a magánháztartásokban tárolt cukormennyiséget is beszámította a a többletkészletek megállapításakor;
  - b) a Bizottság, a 60/2004/EK rendelet 6. cikke (1) bekezdésének c) pontjával ellentétesen nem vette figyelembe azokat az egyedi körülményeket, amelyek a készletek képződése során Észtországban szerepet játszottak;
- az EK 253. cikk szerinti indokolási kötelezettség megsértése, mivel a 832/2005 rendeletből hiányzik annak indokolása, hogy a magánháztartásokban tárolt cukormennyiségek beszámításra kerülnek a a többletkészletek megállapításakor, és a készletek képződésében szerepet játszó egyedi körülményeket figyelmen kívül hagyták.
- a gondos ügyintézés elvének megsértése, mivel a Bizottság figyelmen kívül hagyta a 832/2005 rendelet kibocsátásakor azokat az egyedi körülményeket, melyek a készletek képződése során Észtországban szerepet játszottak, többek között az Európai Unió saját hozzájárulását a cukorimport növekedéséhez.
- A jóhiszeműség elvének megsértése, mivel nem hoztak intézkedéseket az Európai Unióból Észtországba irányuló export növekedésének meggátolására és Észtország ellenintézkedéseit megakadályozták.
- az egyenlő elbánás elvének megsértése, mivel a 832/2005/EK rendelet szerinti cukorfelesleg megállapításakor Észtországot az úgynevezett régi tagállamokkal szemben hátrányba hozta, és a 832/2005/EK rendelet végrehajtására irányuló esetleges intézkedések az észt vállalkozások és háztartások hátrányos megkülönböztetéséhez vezetnének a régi tagállamok megfelelő csoportjaival vagy az ottani vállalkozásokkal összehasonlítva.
- A vállalkozások és/vagy a magánháztartások tulajdoni jogainak megsértése, mivel a 832/2005/EK rendelet végrehajtására irányuló esetleges intézkedések e személyek tekintetében olyan korlátozásokkal terhelnék, melyek a törvényes célokkal nem lennének összeegyeztethetőek és azok jogaiba való aránytalan beavatkozást jelentenének.

- az arányosság elvének megsértése, mivel a 832/2005/EK rendelet szerinti, a magánháztartásokban tárolt cukormennyiség piacról való eltávolítására vonatkozó kötelezettség nem szolgál törvényes célokat és a jogaikba való aránytalan beavatkozást jelentene.

(¹) HL L 138., 2005.6.1., 3. o.

A kereset előterjesztésének időpontja: 2005. szeptember 8. – A Spanyol Királyság kontra az Európai Közösségek Bizottsága

((T-341/05 sz. ügy))

(2005/C 271/49)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: a Spanyol Királyság (Képviseli: D. Juan Manuel Rodriguez Cárcamo, ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

A felperes kereseti kérelmei

- semmisítse meg azt, hogy a tej- és tejtermékágazatban az export-visszatérítések rögzítéséről szóló, 2005. június 16-i 909/2005/EK bizottsági rendelet mellékletében Ceuta és Melilla városokat L 01 kategóriába sorolták;
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset a tej- és tejtermékágazatban az export-visszatérítések rögzítéséről szóló, 2005. június 16-i 909/2005/EK bizottsági rendelet (¹) ellen irányul annyiban, amennyiben az Ceuta-t és Melilla-t általános jelleggel kizárja az export-visszatérítésre jogot adó rendeltetési helyek közül. Az ilyen kizárás célja bizonyos rendellenes kereskedelmi tevékenységek felszámolása lenne, amely keretében a fenti két helyre, a megfelelő export-visszatérítés felvétele mellett, bizonyos termékeket exportálnak abból a célból, hogy azokat ott feldolgozzák, majd azt visszaimportálják a Közösség területére anélkül, hogy vámot fizetnének.

A kereseti kérelme alátámasztására a felperes állam előadja, hogy a Bizottság:

- megsértette a tej- és tejtermékpiac közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1255/1999/EK tanácsi rendelet ^(?) 31. cikkének (3) bekezdését, mivel a vitatott intézkedésnek nincs a fenti rendelkezésben foglalt jogalapja, másodlagosan pedig, mivel nem bizonyított tényeken alapszik;
- megsértette ugyanezen jogszabály 31. cikkének (2) bekezdését, mivel nem vette figyelembe a termék jellegét. Erre vonatkozóan megerősíti, hogy még amennyiben elfogadnánk azt, hogy a csalás felszámolása indokolja meghatározott rendeltetési hely vonatkozásában a korlátozásokat, az intézkedés kizárólag az export rendeltetési helyét vette figyelembe,

így minden olyan terméket érint amelynek Ceuta-ba és Melilla-ba való exportja után megkülönböztetés nélkül járt visszatérítés. Előadja továbbá, hogy ugyanezt a rendelkezést sérti a megtámadott intézkedésből eredő termelők közötti hátrányos megkülönböztetés;

- megsértette a hátrányos megkülönböztetés tilalmát;
- a jelen ügyben visszaélt a hatáskörével.

⁽¹⁾ HL L 154, 2005.6.17., 10. o.

^(?) HL L 160, 1999.6.26., 48. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 25. kötet, 366. o.